

списахмы побченіа, за спасеніе на чловѣци-
 тѣ, и мѣждѣ насъ нѣма пѣрвый, или вто-
 рый, нѣ ако споменешъ едного, двама-та
 дрѣгы послаѣдватъ; за това иди при оныа
 кои-то сѣ припиратъ зараѣ насъ и повѣ-
 ли имъ да не правятъ никакво раздѣланье и
 разликъ; нашта-та грыжа както бѣше при
 живѣ еднаква, тѣи е и попрѣставленіе-то
 ни за да взведемъ, отъ край до край на
 вселенъ-тъ, миръ и едномысліе; постѣмъ-
 сѣга прочее ще ны сѣверешъ въ единъ день
 и, както е текѣ угодно, сѣстави ни праздни-
 чно правило и на дрѣгы-тѣ го прѣдай да
 запомнатъ, че ній сме едно у Бога. Тѣзи
 като изрѣкохъ на Епископа, възлазохъ на
 неке-то огрѣани сѣ нейсказанихъ свѣтлинъ
 и единъ дрѣгы по има сѣ зовехъ. Я прѣ-
 подокный Іованъ Епископъ незакавно сѣ по-
 трѣди да примири оныа, кои-то имахъ раз-
 доръ; послаѣ, като единъ добродѣтеленъ
 мжжъ, и въ прѣмждрость-тъ славенъ, на-
 рѣди, що-то тойзи празникъ на Трима-та
 Свѣтителі, както мѣ тѣ заповѣдахъ, и
 прѣдаде го на черквъ-тъ да сѣ празнува
 благочестно. Поглѣдни сѣга разѣма на томъ